

1.3 Βίωμα - Β΄ Λυκείου (2017-18)

"καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος" (Μτθ. 28, 20)

Ο ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ ΤΟ ΘΕΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ

ΠΑΪΣΙΟ

<http://www.vimaorthodoxias.gr/didaches/geronta-paisiou/item/2854-o-foititis-pou-synantise-to-theo-mesa-apo-ton-geronta-paisio>

Πριν από αρκετά χρόνια με πλησίασε κάποιος νεαρός φοιτητής.

Με πολλή διστακτικότητα, αλλά και με την ένταση του απαιτητικού αναζητητή, μου δήλωσε ότι είναι άθεος, που όμως θα ήθελε πολύ να... πιστέψει, αλλά δεν μπορούσε. Χρόνια προσπαθούσε και αναζητούσε, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Συνομίλησε με καθηγητές και μορφωμένους, αλλά δεν ικανοποιήθηκε η δίψα του για κάτι σοβαρό. Άκουσε για μένα και αποφάσισε να μοιρασθεί μαζί μου την υπαρξιακή ανάγκη του. Μου ζήτησε μια επιστημονική απόδειξη περί υπάρξεως Θεού.

"Ξέρεις ολοκληρώματα ή διαφορικές εξισώσεις;" τον ρώτησα.

"Δυστυχώς όχι", μου απαντά, "είμαι της Φιλοσοφικής"

"Κρίμα, διότι ήξερα μια τέτοια απόδειξη" είπα εμφανώς αστειευόμενος. Ένωσε αμήχανα και κάπως σιώπησε για λίγο.

"Κοίταξε", του λέω, "συγνώμη που σε πείραξα λιγάκι. Αλλά ο Θεός δεν είναι εξίσωση ούτε μαθηματική απόδειξη. Αν ήταν κάτι τέτοιο, τότε όλοι οι μορφωμένοι θα τον πίστευαν. Να ξέρεις, αλλιώς προσεγγίζεται ο Θεός. Έχεις πάει ποτέ στο Άγιον Όρος; Έχεις συναντήσει ποτέ κανένα ασκητή;"

"Όχι πάτερ, αλλά σκέπτομαι να πάω, έχω ακούσει τόσα πολλά! Αν μου πείτε, μπορώ να πάω και αύριο. Ξέρετε κανένα μορφωμένο να πάω να συναντήσω;"

“Τι προτιμάς; Μορφωμένο που μπορεί να σε ζαλίσει ή άγιο που μπορεί να σε ξυπνήσει;”

“Προτιμώ τον μορφωμένο. Τους φοβάμαι τους αγίους”

“Η πίστη είναι υπόθεση της καρδιάς. Για δοκίμασε με κανένα άγιο. Πώς σε λένε;” ρωτώ.

“Γαβριήλ”, μου απαντά.

Τον έστειλα σε έναν ασκητή. Του περιέγραψα τον τρόπο πρόσβασης και του έδωσα τις δέουσες οδηγίες. Κάναμε και ένα σχεδιάγραμμα. “Θα πάς”, του είπα, “και θα ρωτήσεις το ίδιο πράγμα: Είμαι άθεος, θα του πεις, και θέλω να πιστεύσω. Θέλω μια απόδειξη περί υπάρξεως Θεού”

“Φοβάμαι, ντρέπομαι”, μου απαντά.

“Γιατί ντρέπεσαι και φοβάσαι τον άγιο και δεν ντρέπεσαι και φοβάσαι εμένα;”, ρωτώ.

“Πήγαινε απλά και ζήτα το ίδιο πράγμα”.

Σε λίγες μέρες, πήγε και βρήκε τον ασκητή να συζητάει με κάποιον νέο στην αυλή του.

Στην απέναντι μεριά περίμεναν άλλοι τέσσερις καθισμένοι σε κάτι κούτσουρα. Ανάμεσα σε αυτούς και ο Γαβριήλ βρήκε δειλά τη θέση του. Δεν πέρασαν περισσότερα από δέκα λεπτά και η συνομιλία του γέροντα με τον νεαρό τελείωσε.

“Τι γίνεστε, παιδιά;” ρωτάει. “Έχετε πάρει κανένα λουκουμάκι; Έχετε πει λίγο νεράκι;”

“Ευχαριστούμε, γέροντα”, απήντησαν με συγκαταβατική κοσμική ευγένεια.

“Έλα εδώ”, λέγει απευθυνόμενος στον Γαβριήλ και ξεχωρίζοντάς τον από τους υπόλοιπους.

“Θα φέρω εγώ νερό, πάρε εσύ το κουτί αυτό με τα λουκούμια. Και έλα πιο κοντά να σου πω ένα μυστικό: Καλά να είναι κανείς άθεος, αλλά να έχει όνομα αγγέλου και να είναι άθεος; Αυτό πρώτη φορά μας συμβαίνει”.

Ο φίλος μας κόντεψε να πάθει έμφραγμα από τον αποκαλυπτικό αιφνιδιασμό. Πού εγνώρισε το όνομά του; Ποιος του αποκάλυψε το πρόβλημά του; Τι τελικά ήθελε να του πει ο γέροντας;

“Πατερ, μπορώ να σας μιλήσω λίγο;”, μόλις που μπόρεσε να ψελλίσει.

“Κοίταξε, τώρα σουρουπώνει, πάρε το λουκούμι, πιες και λίγο νεράκι και πήγαινε στο πιο κοντινό μοναστήρι να διανυκτερεύσεις”

“Πάτερ μου, θέλω να μιλήσουμε, δεν γίνεται;”

“Τι να πούμε ρε παλικάρι; για ποιόν λόγο ήλθες;”

“Στο ερώτημα αυτό ένιωσα αμέσως να ανοίγει η αναπνοή μου”, αφηγείται, “η καρδιά μου να πλημμυρίζει από πίστη, ο μέσα μου κόσμος να θερμαίνεται, οι απορίες μου να λύνονται χωρίς κανένα λογικό επιχείρημα, δίχως καμιά συζήτηση, χωρίς την ύπαρξη μιας ξεκάθαρης απάντησης. Γκρεμίστηκαν μέσα μου αυτομάτως όλα τα αν, τα γιατί, τα μήπως και έμεινε μόνο το πώς και το τι απο δω και εμπρός”

Ότι δεν του έδωσε η σκέψη των μορφωμένων του το χάρισε ο ευγενικός υπαιτιγμός ενός αγίου, αποφοίτου μόλις της τετάρτης τάξης του δημοτικού. Οι άγιοι είναι πολύ διακριτικοί. Σου κάνουν την εγχείρηση χωρίς αναισθησία και δεν πονάς. Σου κάνουν την μεταμόσχευση χωρίς να σου ανοίξουν την κοιλιά. Σε ανεβάζουν σε δυσπρόσιτες κορυφές δίχως τις σκάλες της κοσμικής λογικής. Σου φυτεύουν την πίστη, χωρίς να σου κουράσουν το μυαλό..